

Załącznik nr 4.

(wykonawca robót)

Budowa . . . . .	1
Obiekt . . . . .	1
Elementy scalone . . . . .	1

**OBLICZENIE WARTOŚCI ROBÓT**

sporządzone przez . . . . .  
(przedstawiciel wykonawcy)

według poziomu cen . . . . .

(katalog scalonych norm kosztorysowych, cennik montażu maszyn i urządzeń, cennik robót budowlano-instalacyjnych itp.)  
stanowiące załącznik nr . . . . . do faktury nr . . . . . z dnia . . . . . 195 . . r.

**Objaśnienia.**

1. Obliczenie wartości robót sporządza się co do obiektu lub elementów scalonych, za których wykonanie ustalono wynagrodzenie ryczałtowe lub cenę poprzednio obowiązującą zgodnie z § 40 ust. 4, 5 i 6 uchwały.
2. Jeżeli roboty (obiekty, elementy), za których wykonanie ustalono w umowie wynagrodzenie ryczałtowe, zostały wykonane zgodnie z projektem i rysunkami wykonawczymi, należy podać wartość tych robót (obektu, elementów) w jednej kwocie, w wysokości określonej w umowie. Jeżeli występują roboty nie objęte projektem, a zlecone dodatkowo przez zamawiającego, należy w szczegółowych pozycjach obliczyć wartość robót dodatkowych na podstawie cen kosztorysu lub wykazów cen jednostkowych.
3. W razie występowania robót zamiennych kwotę ryczałtową wynagrodzenia należy pomniejszyć o wartość kosztorysową elementu scalonego, w którego ramach były wykonywane roboty zamienne. Wartość tego elementu należy obliczyć na podstawie obmiaru i cen jednostkowych z kosztorysu (na roboty zamienne) lub wykazu cen jednostkowych.
4. Wartość robót obliczoną w sposób podany w pkt 2 i 3 należy zwiększyć np. o kwoty wynikające z dodatków z tytułu kosztów robót zimowych, małego rozmiaru robót, jak również z tytułu kosztów nadzwyczajnych wynikających z ustalenia na żądanie zamawiającego terminu wykonania robót, który wymaga skrócenia normalnego cyklu produkcji (np. zwrot dodatków za godziny nadliczbowe, kosztów II i III zmiany itp.).
5. W razie stwierdzenia w zakończonym elemencie wad trwałych, nie dających się usunąć, wartość elementu powinna być następnie odpowiednio pomniejszona (procentowe zmniejszenie).

361

**ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 8 lipca 1957 r.

**w sprawie zasad i trybu wydawania przez Narodowy Bank Polski środków pieniężnych na fundusz płac rejonom dróg wodnych, podległym Centralnemu Zarządowi Dróg Wodnych Śródlądowych i nadzorowanym przez Ministra Żeglugi i Gospodarki Wodnej.**

Na podstawie § 12 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) oraz w związku z uchwałą nr 165 Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Rejony dróg wodnych obowiązane są do składania w oddziałach Narodowego Banku Polskiego kwartalno-miesięcznych planów funduszu płac z podziałem na:

- a) osobowy fundusz płac pracowników umysłowych,
- b) fundusz premiowy pracowników umysłowych,
- c) pozostały fundusz płac (osobowy i bezosobowy).

§ 2. Oddział Narodowego Banku Polskiego wypłaca za kolejne miesiące kwartału w obrachunku narastającym od początku kwartału środki pieniężne na osobowy fundusz płac pracowników umysłowych oraz fundusz premiowy pracowników umysłowych, najwyżej do wysokości zaplanowanej w kwartalno-miesięcznym planie funduszu płac.

§ 3. 1. W przypadku gdy rejon dróg wodnych zapotrzebuje środki pieniężne z osobowego funduszu płac pracowników umysłowych lub funduszu premiowego pracowników umysłowych w wysokości mniejszej niż zaplanowano, powstaje w przedsiębiorstwie oszczędność.

2. Oszczędność, o której mowa w ust. 1, może być przez rejon dróg wodnych wykorzystana w ramach roku kalendarzowego.

3. Oszczędności powstałe w osobowym funduszu płac pracowników umysłowych nie mogą być przeznaczone na zwiększenie funduszu premialnego pracowników umysłowych, a oszczędności powstałe w funduszu premialnym pracowników umysłowych nie mogą zwiększać osobowego funduszu płac pracowników umysłowych.

§ 4. W przypadku gdy plan produkcji został wykonany w 100% lub niżej, środki pieniężne na fundusz płac, o którym mowa w § 1 lit. c), nie mogą w rejonach dróg wodnych — za kolejne miesiące kwartału — przekroczyć planowanego funduszu płac, objętego § 1 lit. c), skorygowanego o procent wykonania planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych, liczonej narastająco od początku kwartału.

§ 5. 1. Jeżeli plan produkcji wykonany został w wysokości przewyższającej 100%, środki pieniężne na fundusz płac, o którym mowa w § 1 lit. c), nie mogą przekroczyć za kolejne miesiące kwartału — w obrachunku narastającym od początku kwartału — kwoty planowanego funduszu płac, objętego § 1 lit. c), skorygowanego o 0,6% za każdy 1% przekroczenia planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych.

2. Wskaźnik, o którym mowa w ust. 1, może być w uzasadnionych przypadkach podwyższony przez dyrektora

Centralnego Zarządu Dróg Wodnych Śródlądowych do 0,9% za każdy 1% przekroczenia planu produkcji globalnej w cenach porównywalnych.

§ 6. Przekroczenie granicy funduszu płac, o której mowa w §§ 4 i 5, może być pokryte oszczędnościami uzyskanymi w poprzednich kwartałach w ramach roku kalendarzowego.

§ 7. W przypadku przekroczenia funduszu płac poza granice, o których mowa w §§ 4 i 5, i braku oszczędności, wypłaty z funduszu premialnego ulegają zawieszeniu do czasu wygospodarowania kwoty przekroczenia funduszu płac do końca następnego kwartału (nie później jednak niż do końca roku kalendarzowego), do wysokości kwoty nie większej niż kwota przekroczenia.

§ 8. Wypłaty premii oszczędnościowych oraz wypłaty wynagrodzeń za pracę związaną z mechanizacją i racjonalizacją, wykonywaną w trybie uchwały nr 182 Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1956 r. w sprawie zasad realizowania i finansowania niektórych drobnych inwestycji w zakresie mechanizacji i racjonalizacji (Monitor Polski Nr 35, poz. 417) dokonywane są poza skorygowanym funduszem płac, wymienionym w § 1 lit. c). Wypłaty te nie obciążają oszczędności funduszu płac.

§ 9. W odniesieniu do przekroczeń powstałych z tytułu wypłaty premii pracownikom umysłowym za miesiące II

kwartału 1957 r., tj. za okres poprzedzający wejście w życie w rejonach dróg wodnych systemu wynagradzania pracowników umysłowych (zgodnie z uchwałą nr 165 Rady Ministrów z dnia 30 kwietnia 1957 r. w sprawie wynagradzania pracowników umysłowych, zatrudnionych w państwowych przedsiębiorstwach budowlano-montażowych), nie stosuje się sankcji przewidzianych w §§ 2 i 3 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57).

§ 10. Przepisy § 1 ust. 2, 3 i 4 oraz §§ 2, 6, 7, 8, 9 ust. 1, 3 i 4, § 10 i § 11 uchwały nr 28 Rady Ministrów z dnia 18 stycznia 1957 r. w sprawie zasad i trybu wydawania przez banki państwowym przedsiębiorstwom środków pieniężnych na fundusz płac (Monitor Polski Nr 8, poz. 57) mają odpowiednie zastosowanie do funduszu płac, o którym mowa w § 1 lit. c).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w. J. Trendota

### 362

#### ZARZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 8 lipca 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 17 grudnia 1949 r. o instytucjach (towarzystwach) klasyfikacyjnych.

Na podstawie art. 8 rozporządzenia z dnia 24 listopada 1930 r. o bezpieczeństwie statków morskich (Dz. U. z 1938 r. Nr 46, poz. 376) oraz stosownie do § 4 ust. 1 i § 5 ust. 1 rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 18 października 1933 r. o wolnej (nadwodnej) burcie statków morskich i o międzynarodowych świadectwach wolnej burty (Dz. U. z 1933 r. Nr 95, poz. 739 i z 1950 r. Nr 4, poz. 33) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Żeglugi z dnia 17 grudnia 1949 r. o instytucjach (towarzystwach) klasyfikacyjnych (Mo-

onitor Polski z 1950 r. Nr A-2, poz. 17) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1. dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) Det norske Veritas — siedziba główna w Oslo”;

2) w § 2 po wyrazach „Bureau Veritas” wstawia się:

„Det norske Veritas — inicjały NV”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi i Gospodarki Wodnej: St. Darski

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnosić należy do Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów (Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50) w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

Oплата za prenumeratę Monitora Polskiego wynosi: rocznie 75,— zł, półrocznie 45,— zł.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, Krakowskie Przedmieście 50, w punktach sprzedaży w Warszawie: „Dom Książki”, Księgarnia Prawno-ekonomiczna, ul. Nowy Świat 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów, al. Gen. Świerczewskiego 127, w kasach Sądów Wojewódzkich w: Białymstoku, Katowicach, Koszalinie, Łodzi, Opolu, Rzeszowie, Wrocławiu i Zielonej Górze oraz w kasach Sądów Powiatowych w: Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyń, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Gnieźnie, Jeleniej Górze, Kaliszu, Kielcach, Krakowie, Lublinie, Nowym Sączu, Olsztynie, Ostrowie Wlkp., Poznaniu, Przemyślu, Raciborzu, Radomiu, Szczecinie, Toruniu i Zamościu.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, al. Ujazdowskie 1/3.

Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, Warszawa, ul. Krakowskie Przedmieście 50.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Drukarni Akcydensowej w Warszawie, ul. Tamka 3.